

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző: *Balla Ödön*

Cím: _____

791.45

Idő

"1959"

Személy

Helyszám

"Hiúság vására" a Gyarmat utcában

Népszava

1959. III. 1.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

AZ ÖNOSSZÜRKE februári ég alatt vidám férfisereg csivitel a Hunnia Filmstúdió Gyarmat utcai kultúrháza előtt. Több százán lehetnek, szép sorjában várakoznak, hogy bejussanak a kapun. A járókelőben, aki a hosszú, kigyózó sort megpillantja, önkéntelenül is felvetődik a kérdés: miért állnak sort az életerőtől duzzadó férfiak, honnan kerültek ide és mire várakoznak ilyen türelmesen?

A megfejtés egy újsághirdetés, amelyben filmszerepre kerestek 30—45 éves korig jó megjelenésű férfiakat a »Gyalog a mennyországba« című filmprodukciónhoz. A hirdetés szövegezésé kissé csalóka, mert tulajdonképpen statisztákat keres a filmgyár. Persze, fennáll mindig annak a lehetősége, hogy egy érdekesebb, jellegzetesebb arcra felfigyelnek és az illető epizód szerephez jut.

Végigasszisztáltam a férfi-statiszták »sorozását«, hogy megtudjam vajon mi készíteti őket arra, hogy néhány tíz forintért statisztálni menjenek.

A nagyteremben a segédrendező és asszisztensei asztala előtt vonulnak el a jelölték. Egymásután osztják be őket a március elején induló produkció tömegjeleneteibe.

— A ZENÉS ESZPRESSZÓBA... — hangzik a segédrendező szava — a laboratórium-

ba... a neonfényes utcába... a borpincébe... a Nemzeti Színház elé... a gőzfürdőbe... a Feriegyi repülőterre... — és így tovább mindazokra a helyekre, ahol a mai, megszüpült Budapest életeről szóló filmet forgatják majd.

— Kérem, én csak nappali felvételen tudok résztvenni — mondja egy magas, szemüveges férfi —, esténként ugyanis egy eszpresszóban zongorázom.

— Én csak éjszaka érek rá — jelenti ki egy másik —, nappal ugyanis dolgozom, kelme-festő vagyok...

Rendkívül elegánsan öltözött, teveszór-kabátos, szőke férfi áll a rendezői asztal elé. Női szabó. Később megkérdem, miért jelentkezett statisztának.

— Hát kérem — feleli zavart mosollyal —, nem a pénz miatt, mert elég jól keresek. De érdekel a filmszakma, az ember sosem tudhatja, nem ugrik-e ki...

És később, a délelőtt folyamán, ha nem is ugyanezekkel a szavakkal, de ugyanezt válaszolja kérdéseimre a halántékán öszülő, markáns arcú mérnök, az egyik házkézelség szőke hajú műszaki vezetője, s a csaknem két méter magas fogtechnikus, az egyik nagy vállalat kitűnő megjelenésű pénzügyi osztályvezetője épp-

úgy, mint az a tatabányai szerelő, aki kizárólag a hirdetés miatt utazott fel Pestre.

— HAVI 2400 FORINTOT KERESEK — mondja az utóbbi —, megélek rendesen. De mint szorgalmas mozilátogató, érdekel, mi az, amit a moziban nem láthatok.

És a jupiterlámpák bűvös világa vonzza a taxisofort, a villamoskalauzt és a vasutast is, akik hófehér ingükben, divatos öltönyükben be is ille- nek egy, a nagyváros életeről készülő film bármelyik, akár

luxusszálló éttermében játszódó jelenetébe is. És számos üzemi dolgozó büszkén vágja ki, hogy játszott már az üzemi színjátszó-csoportban. De olyan jelölt is akad, aki azzal dicsekszik, hogy »autót vezet, lovagol, boxol, birkózik, úszik, fut és magasat ugrik, de ha szükséges, eljártassa az üldöző szerepét is, s ha kell, leugrik a robogó villamosról is.

Déltájban elfogy a sor. A több száz jelentkező közül elenyésző kis százalék (főleg nyugdíjasok, segédzsinészek és egyetemi hallgatók), akik a mellékjövedelemért jelentkeztek statisztálni. A legtöbben — ellentétben a felszabadulás előtti időkkel, amikor sokszor éhesen, rongyosan tülekedtek egy-egy statisztálásért — a film különleges világa, a ki-

váncsiság és a szereplésvágy miatt jöttek ide. Ezért vállalták a napi munka után az éjszakai statisztálást, vagy azt, hogy »csúsztatnak«, illetve szabadságukból veszik el azt a két-három napot, hogy beleköstöljanak ebbe az életbe. A több száz jelentkező közül mindössze ketten, vagy hárman kérdezték csak meg, hogy mit kaptak majd a közreműködésükért.

— A fizetség nem nagyon érdekli őket — erősítette meg tapasztalataimat a fiatal segédrendező. — Nagyon sokan a felvételek alatt többet költenek, mint amennyi a gázt. A különleges élmény, a »nagy kaland« csábítja őket.

S az a tény — és erről ma gam is meggyőződtem —, hogy a férfiak sem kevésbé hiúak mint a nők. Sőt...

Balla Ödön